

prima instanță: D. Gherasim

dosarul nr. 3ra-291/18

instanța de apel: S. Procopciuc, E. Grumeza, A. Garbuz

ÎNCHEIERE

21 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Roman Sîrbu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Roman Sîrbu împotriva Consiliului municipal Bălți cu privire la anularea actului administrativ și emiterea unei noi hotărâri

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 5 decembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Roman Sîrbu, casată integral hotărârea Judecătoriei Bălți sediul Central din 6 septembrie 2016 și adoptată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii

constată:

La 11 august 2016, Roman Sîrbu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Bălți cu privire la anularea actului administrativ și emiterea unei noi hotărâri.

În motivarea acțiunii a invocat că în anul 2007, a depus dosarul cu documentele necesare pentru privatizarea locuinței și anume a apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, la care au participat 6 persoane - dânsul, soția și patru copii a lor.

Menționează că prin hotărârea Consiliului municipal Bălți nr. 4/20 din 16 august 2007, a fost acordat dreptul la privatizarea apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX cu achitarea costului acestuia în mărime de 100%, ce constituie suma de 174022,58 lei.

Susține că din cauza sumei enorme care trebuia achitată și de care nu dispunea, a fost în imposibilitate de a realiza privatizarea spațiului locativ, în baza hotărârii emise de către Consiliul municipal Bălți.

Explică că ulterior în familia lui s-a mai născut un copil și în temeiul prevederilor Legii nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, la

26 februarie 2016 a inițiat un nou proces de privatizare, înaintând actele necesare pentru privatizarea aceluiași apartament, la care urma să participe împreună cu soția lui și cei 5 copii.

Prin răspunsul Consiliului municipal Bălți i s-a refuzat în satisfacerea cererii și a fost informat că hotărârea Consiliului municipiului Bălți nr. 4/20 din 16 august 2007 cu privire la privatizarea apartamentului este în vigoare.

Relevă că la 6 iunie 2016 a mai depus o cerere în adresa Primarului mun. Bălți prin care a solicitat de a interveni pentru anularea hotărârii Consiliului municipiului Bălți nr. 4/20 din 16 august 2007 și de a emite o nouă hotărâre, luând în considerație situația familiei lui la momentul actual, iar ca răspuns a fost informat că pachetul de acte depus pentru privatizarea apartamentului nu poate fi examinat repetat, deoarece este în vigoare hotărârea Consiliului municipiului Bălți nr. 4/20 din 16 august 2007 și că aceasta poate fi anulată doar prin instanța de judecată.

Cu referire la prevederile art. 17 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora locuințele de stat și departamentale, cu excepția locuințelor de serviciu, se transmit, în limita normelor prezentei legi, în proprietate privată familiilor cu cinci copii și mai mulți, cu titlu gratuit, insistă că prevederile acestui articol îi garantează dreptul la privatizare cu titlu gratuit al apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX.

Solicită admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului municipal Bălți nr. 4/20 din 16 august 2007 și emiterea unei noi hotărâri în temeiul art. 17 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, care îi garantează dreptul la privatizare cu titlu gratuit al spațiului locativ - apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 6 septembrie 2016, a fost respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată a lui Roman Sîrbu împotriva Consiliului municipal Bălți cu privire la anularea deciziei Consiliului municipal Bălți nr. 4/20 din 16 august 2007.

A fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a lui Roman Sîrbu împotriva Consiliului municipal Bălți cu privire la emiterea hotărârii ce garantează dreptul la privatizare cu titlu gratuit al spațiului locativ.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Roman Sîrbu și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 6 septembrie 2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 mai 2017, a fost admis recursul declarat de către Roman Sîrbu, casată decizia instanței de apel și trimisă pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 5 decembrie 2017, a fost admis apelul declarat de către Roman Sîrbu, casată integral hotărârea Judecătoriei Bălți din 6 septembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 27 ianuarie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Roman Sîrbu a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 5 decembrie 2017, prin

care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ca ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat prevederile legii.

Consideră eronată concluzia instanței de apel, precum că dânsul a pierdut dreptul la privatizarea spațiului locativ, din motiv că doi dintre copiii lui au atins vârsta majoratului.

Având în vedere prevederile Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, cu modificările și completările ulterioare, susține că din momentul când la XXXXX, s-a născut al cincilea copil a lui, XXXXX, dânsul dispune de dreptul la privatizarea spațiului locativ cu titlu gratuit, indiferent de faptul când s-a adresat cu o astfel de cerere.

Subliniază că instanța de apel i-a încălcat dreptul lui constituțional de a dobândi în proprietate privată spațiu locativ ca familie cu mulți copii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs la 27 ianuarie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 5 decembrie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Roman Sîrbu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Roman Sîrbu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Roman Sîrbu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Roman Sîrbu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton